

Eindelijk weer een lange tocht – Nico Offerman

 nico-offerman.nl/eindelijk-weer-een-lange-tocht

ThemeGrill

20 juni
2016

Nu de Werldrandoneurs de lange tochten niet meer organiseert bij de club komt er nog 1 keer per jaar een lange tocht voorbij. dit keer stond de Grebbeberg op het programma en deze zal 251 km zijn. 11 juni is de datum en al twee weken ervoor ben je er mee bezig, wat moet ik meenemen en hoe neem ik het mee je racefiets is immers geen vrachtfiets. dan nog de kleding, niet te veel maar zeker niet te weinig deze uitdagingen neem je dan voordat je de echte uitdaging aan gaat en eindelijk is het zaterdag en ja hoor.....

het regent na een hele week mooi weer moet het nu gaan regenen nou stik maar ik ga zei ik zachtjes tegen mijzelf. dus om 05:30 uur uit bed en 06:30 uur op de fiets naar de club en zo na drie kwartier zijn we nat aankomen in het clubhuis. daar was het ERG stil de kantine bezetting en leden in spijkerbroek waren aanwezig maar verder niemand, nou ja dan maar alleen op pad.

Maar de koffie was nog niet op of Leon en Albert kwamen er aan en ook Richard die een verkort rondje zou gaan doen, nou dat was een opluchting en vol goed moed gingen we op pad.

Op naar de A12 tot hier moest de Garmin ook even wennen aan de regen maar al gauw kwamen we op rechte wegen en ging het tempo lekker omhoog. Tegen de wind namen Leon en ik om beurten de kop en trokken zo door naar Gouda en even zo snel naar Schoonhoven. Daar gingen we via dorpjes, De Lekdijk en weer dorpjes op Vianen aan waar Richard afscheid zou nemen en op de terugweg zou gaan. Nu was ik erg jaloers op Richard en eigenlijk wilde ik ook wel mee omdat ik het behoorlijk koud had. We spraken

af om een koffiестop te zoeken en daarna beslissen wat we gingen doen. Vreeswijk was het dichtste bij maar daar aangekomen was de plaatselijke uitbater gesloten wat te doen naar huis of doorgaan. Ik liet mij overhalen om mee te gaan naar de echte koffiестop in Collemborg dus hop de brug bij Vianen weer op en de Lekdijk volgen en tot onze verbazing werd het droog maar de wind wakkerde behoorlijk aan. Weer gingen we kop over kop zodat we lekker door konden stampen en plots kreeg ik een *Déjà vu en dacht ik aan de eerdere lange tochten (Dijkentocht 2014, ZGZ 2013 en Dijkentocht 2013) ja dat was ook afzien maar toen was het wel droog maar even goed deed het pijn in de benen, dus niet zeuren maar trappen. Zo kwamen we Collemburg binnen en gingen we op zoek naar de koffie, die vonden we in de vorm van Bakker Bart goeie koffie en een lekker broodje en voor Leon een heuse maaltijd pff waar laat hij dat. Over het terugrijden naar huis hadden we het niet meer hup de dijk weer op en in volle vaart op weg naar Heteren waar het verste punt lag. Hoppa de brug over bij Heteren en zo naar Heelsum maar bij Renkum kreeg ik toch het idee dat de wind gedraaid was en dat ons cadeautje was weggenomen, welnee gaf Leon aan dit is rijwind we rijden te hard. Maar richting de Grebbeberg wist ik het zeker we zouden nog 120 km wind tegen hebben.*

De Grebbeberg kwamen we redelijk op met stramme benen zochten we onze eigen tempo dat betekende wel dat ik als laatste boven kwam, maar wat is nieuw?

Zo dat hebben we gehad de Grebbeberg daar ging het om, dacht ik? maar de routebouwers hadden nog een paar leuke klimmetjes bedacht en ik vroeg mij af of ze wisten dat ze zelf niet zouden gaan fietsen pffff. Maar goed we moesten toch naar huis dus namen we nog even de Wageningseberg, Veenendaalseweg, Amerongseberg en Defensieweg mee met als slot een viaduct in Houten.

Inmiddels was Albert ook lekker aan het mee draaien en met gedrieën kop over kop ging het allemaal voorspoedig en bij houten wilden we een koffie stop inlassen. nu zagen we niet direct een rustplaats en zijn we het centrum van Houten maar in gegaan en bij de Delifrance konden we dorst en honger stillen. Dus goed gevuld op pad richting

Nieuwegein waar twee van de drie Garmins het voor gezien hielden en alleen Leon had nog een route dit was lastig rijden en een paar keer moesten we draaien. Omdat we toch wel aan de km zouden komen besloot ik via Montfoort rechtstreeks naar Oudewater en dan via Haastrecht richting Gouda te rijden. Zonder de snelheid te zien vroegen we Leon het op 32 a 33 km p/u te houden maar ik verdenk Leon er van dat hij behoorlijk smokkelde. Ik ging toch wel een beetje moe te worden maar trok goed door naar Gouda ik was immers bijna klaar, in

Waddinxveen mocht ik naar huis deze afstand had ik in de ochtend al geploeterd. In Gouda was mijn weg afgesloten en moesten we de dijk op langs de industrie, dit was zo wie zo niet mijn favoriete paadje maar goed we moesten door. Bijna aan het einde bedacht

een chauffeur in een te grote Mercedes dat hij de uitrit uit kon draaien en zag ons compleet over het hoofd. Leon in de remmen, ik in de remmen en Albert pats boem op z'n gat en een slag in zijn voorwiel. De discussie die er op volgde laat ik voor wat het was maar we stonden wel voor een probleempje Hoe nu verder? De oplossing was dat ik mijn auto ging halen en zo Albert thuis zou brengen. Dus ik de laatste kilometers stevig door gefietst om thuis te vernemen dat ik niet terug hoefde omdat Albert al opgehaald werd. Een minder leuke afsluiting van een toch wel leuk dag en een hele mooie route,

zeker voor herhaling vatbaar!

